

Sygn. akt II CZ 33/06

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Józef Frąckowiak (przewodniczący)
SSN Henryk Pietrkowski (sprawozdawca)
SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z wniosku I. S.

przy uczestnictwie H. S.

o podział majątku wspólnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 maja 2006 r.,

zażalenia wnioskodawczyni i uczestnika postępowania

na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 1 lutego 2006 r.,

oddala zażalenia.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 1 lutego 2006 r. odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawczynie oraz skargę kasacyjną uczestnika postępowania od postanowienia tego Sądu z dnia 28 października 2005 r., na podstawie którego Sąd Okręgowy uwzględniając częściowo apelację wnioskodawczynie zmienił postanowienie o podziale majątku wspólnego w ten sposób, że w sentencji tego postanowienia dodał pkt IIa o treści: „zasądza od uczestnika postępowania H. S. na rzecz wnioskodawczynie I. S. tytułem zwrotu nakładów kwotę 25.075 zł”. W pozostałej części apelacje oddalił.

Rozpoznając zażalenia wniesione przez wnioskodawczynię i uczestnika postępowania Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

I. Co do zażalenia wnioskodawczynie.

Zażalenie wnioskodawczynie, które sporządzone zostało przez radcę prawną zarzuca naruszenie prawa materialnego (art. 45 § 1 kro, art. 207 k.c. i art. 358¹ k.c.), a także naruszenie prawa procesowego (art. 567 § 1 i 3 oraz art. 686 k.p.c.). We wniosku skarżąca wносиła o uchylenie zaskarżonego postanowienia, „przyjęcie skargi do rozpoznania”, a także „dokonanie waloryzacji i ustalenia wartości przedmiotu zaskarżenia na zasadzie art. 25 k.p.c.” Uzasadniając ostatni z zacytowanych wniosków autorka zażalenia podniosła, że „gdy Sąd dokona tej waloryzacji to wartość przedmiotu zaskarżenia przekroczy wartość graniczną 150 000 zł określoną w art. 519¹ § 2 k.p.c. Odnosząc się do wniesionego zażalenia trzeba stwierdzić, że uchybia ono podstawowym regułom w zakresie jego sporządzania. Ustawa w części dotyczącej zażalenia nie zna wniosku o „przyjęcie skargi do rozpoznania”, przepisy nie przewidują też możliwości waloryzowania przez sąd na podstawie art. art. 358¹ k.c. wartości przedmiotu zaskarżenia. – na użytek „ustalenia przez sąd” tej wartości. Już z tych względów zażalenie, które nie zawiera argumentów uzasadniających tezę, że wskazana przez skarżącą w skardze kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia wyrażająca się kwotą

88.914 zł jest inna, to znaczy przekraczająca kwotę 150 000 zł (art. 519¹ § 2 k.p.c.), podlegało oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 i art.13 § 2 k.p.c.).

II. Co do zażalenia uczestnika postępowania.

Ze złożonej przez skarżącego skargi kasacyjnej wynika, że zakresem zaskarżenia objęte jest rozstrzygnięcie obejmujące rozliczenia z tytułu pobranych pożytków i innych przychodów związanych z posiadaniem nieruchomości. Trafnie Sąd Okręgowy zauważył, że roszczenie uczestnika postępowania z tego tytułu wynosi 48.260 zł. (k. 350-351). Taka więc w istocie jest wartość przedmiotu zaskarżenia, nie zaś podana w skardze kasacyjnej kwota 197.628 zł, stanowiąca wartość przedmiotu podziału. W sprawie o podział majątku wspólnego wartością przedmiotu zaskarżenia orzeczenia co do istoty sprawy jest nie wartość całego dzielonego majątku, ale wartość konkretnego interesu, np. składnika majątkowego, którego środek odwoławczy dotyczy (por. postanowienie SN z dnia 9 czerwca 2005 r., III CZ 44/05, niepublikowane). Już z tych względów skarga kasacyjna jako niedopuszczalna (art. 519¹ § 2 k.p.c.) podlegała odrzuceniu. Zażalenie stanowiące zwykłą polemikę z trafną oceną Sądu Okręgowego, podlegało więc oddaleniu (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 i art. 13 § 2 k.p.c.).